

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

**z dnia.....2007 r.
zmieniające rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej
księgi przychodów i rozchodów**

Na podstawie art. 24a ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r., Nr 14, poz. 176, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 152, poz. 1475, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 14 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) opłat sądowych i notarialnych;”;

2) uchyla się § 22 i 23;

3) w § 34 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku mają zastosowanie przepisy § 7, § 11-17, § 19-21, § 24-26 oraz § 30 i 31.”;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354 i Nr 217, poz. 1588.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 224, poz. 2226 oraz z 2004 r. Nr 282, poz. 2807.

- 4) załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

0. Podatnicy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia założyli podatkową księgę przychodów i rozchodów według wzoru dotychczasowego, mogą ewidencjonować w tej księdze zdarzenia gospodarcze po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku podatnicy prowadzą podatkową księgę przychodów i rozchodów z uwzględnieniem zasad określonych przepisami rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu obowiązującym od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w tym stosują odpowiednie objaśnienia do podatkowej księgi przychodów i rozchodów w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem i nie wypełniają w podatkowej księdze przychodów i rozchodów kolumny nr 12.
0. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów przy zastosowaniu technik informatycznych.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów

WZÓR

Strona tytułowa podatkowej księgi przychodów i rozchodów
PODATKOWA KSIĘGA PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

.....
 Imię i nazwisko (firma)

.....
 Adres

Rodzaj działalności

UWAGA: Przed rozpoczęciem zapisów w księdze należy się szczegółowo zapoznać z przepisami rozporządzenia i objaśnieniami do tego załącznika.

Lp.	Data zdarzenia gospodarczego	Nr dowodu księgowego	Kontrahent		Opis zdarzenia gospodarczego	Przychód					
			imię i nazwisko (firma)	adres		wartość sprzedanych towarów i usług		pozostałe przychody		razem przychód (7+8)	
						zł	gr	zł	gr	zł	gr
1	2	3	4	5	6	7		8		9	
					Suma strony						
					Przeniesienie z poprzedniej strony						
					Razem od początku roku						

Zakup towarów handlowych i materiałów wg cen zakupu		Koszty uboczne zakupu		Wydatki (koszty)								Uwagi
				wynagrodzenia w gotówce i w naturze		pozostałe wydatki		razem wydatki (12+13)				
zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	zł	gr	
10		11		12		13		14		15		16

OBJAŚNIENIA DO PODATKOWEJ KSIĘGI PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW

- Przy dokonywaniu zapisów w księdze, wynikających z prowadzonych przez podatnika:
  - ewidencji sprzedaży,
  - ewidencji kupna i sprzedaży wartości dewizowych,
  - ewidencji pożyczek i zastawionych rzeczy,
  - ewidencji dla potrzeb podatku od towarów i usług
- nie wypełnia się kolumn 3-5 księgi.
- Kolumna 1 jest przeznaczona do wpisania kolejnego numeru zapisów do księgi. Tym samym numerem należy oznaczyć dowód stanowiący podstawę dokonania zapisu.
- W kolumnie 2 należy wpisywać dzień miesiąca wynikający z dokumentu stanowiącego podstawę dokonywania wpisu (datę poniesienia wydatku, otrzymania towaru lub uzyskania przychodu albo datę zestawienia sprzedaży).
- W kolumnie 3 należy wpisywać numer faktury lub innego dowodu. Jeżeli zapisów dokonuje się na podstawie dziennego zestawienia sprzedaży, należy wpisywać numer zestawienia faktur.
- Kolumny 4 i 5 są przeznaczone do wpisywania imion i nazwisk (nazw firm) oraz adresów kontrahentów (dostawców lub odbiorców), z którymi zawarte zostały transakcje dotyczące zakupu surowców, materiałów, towarów itp. lub sprzedaży wyrobów gotowych (towarów), gdy transakcje te udokumentowane są fakturami i paragonami. Kolumn tych nie wypełnia się w wypadku zapisów dotyczących przychodu ze sprzedaży na podstawie dziennych zestawień sprzedaży oraz dowodów wewnętrznych.

6. W kolumnie 6 należy wpisać rodzaje przychodów lub wydatków. Określenie to powinno zwięźle oddawać istotę dokonanego zdarzenia gospodarczego, np. zakup blachy, zapłata za niklowanie obręczy, wypłata wynagrodzeń za okres ... .

7. Kolumna 7 jest przeznaczona do wpisywania przychodów ze sprzedaży wyrobów (towarów handlowych) i sprzedaży usług.

Podatnicy prowadzący działalność kantorową w kolumnie tej wpisują miesięczną kwotę przychodu (sprzedaży wartości dewizowych) wynikającą z ewidencji kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

W przypadku prowadzenia działalności polegającej na udzielaniu pożyczek pod zastaw (w lombardach) do kolumny 7 wpisuje się na koniec miesiąca kwotę prowizji stanowiącą wartość spłaconych w danym miesiącu odsetek lub różnicę między kwotą uzyskaną ze sprzedaży zastawionych rzeczy a kwotą udzielonych pożyczek.

8. Kolumna 8 jest przeznaczona do wpisywania pozostałych przychodów, np. przychodów z odpłatnego zbycia składników majątku, otrzymanych kar umownych, wynagrodzenia płatnika.

9. Kolumna 9 jest przeznaczona do wpisywania łącznej kwoty przychodów zaewidencjonowanych w kolumnach 7 i 8.

10. Kolumna 10 jest przeznaczona do wpisywania zakupu materiałów oraz towarów handlowych według cen zakupu.

Podatnicy prowadzący działalność kantorową w kolumnie tej wpisują miesięczną kwotę zakupionych wartości dewizowych, wynikającą z ewidencji kupna i sprzedaży wartości dewizowych.

11. Kolumna 11 jest przeznaczona do wpisywania kosztów ubocznych związanych z zakupem, np. kosztów dotyczących transportu, załadunku i wyładunku, ubezpieczenia w drodze.

12. Kolumna 12 jest przeznaczona do wpisywania wynagrodzeń brutto wypłacanych pracownikom (w gotówce i w naturze). Wynagrodzenia w naturze, jeżeli przedmiotem świadczeń w naturze są rzeczy lub usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej pracodawcy, wpisuje się według przeciętnych cen stosowanych wobec innych odbiorców, a w pozostałych przypadkach - na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia. Wpisu dokonuje się:

a) na podstawie listy płac lub innych dowodów, na których pracownik potwierdza własnym podpisem kwoty otrzymanych wynagrodzeń w gotówce i w naturze - w przypadku wypłaty wynagrodzenia w kasie,

b) na podstawie innych dowodów, np. dowodu potwierdzającego przekazanie wynagrodzenia na rachunek pracownika - jeżeli wynagrodzenie nie jest wypłacane w kasie.

W kolumnie tej ewidencjonuje się również wynagrodzenia wypłacane osobom z tytułu umów zlecenia i umów o dzieło.

13. Kolumna 13 jest przeznaczona do wpisywania pozostałych kosztów (poza wymienionymi w kolumnach 10-12), z wyjątkiem kosztów, których zgodnie z art. 23 ustawy o podatku dochodowym nie uznaje się za koszty uzyskania przychodów. W kolumnie tej wpisuje się

w szczególności takie wydatki, jak: czynsz za lokal, opłatę za energię elektryczną, gaz, wodę, c.o., opłatę za telefon, zakup paliw, wydatki dotyczące remontów, amortyzację środków trwałych, składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe pracowników w części finansowanej przez pracodawcę, składki na ubezpieczenie wypadkowe pracowników, wartość zakupionego wyposażenia. Wydatki z tytułu używania niewprowadzonego do ewidencji środków trwałych samochodu osobowego, w tym także stanowiącego własność osoby prowadzącej działalność gospodarczą, dla potrzeb działalności gospodarczej podatnika, należy wpisywać w tej kolumnie po zakończeniu miesiąca na podstawie miesięcznego zestawienia poniesionych wydatków wynikających z faktur zawierających numer rejestracyjny tego pojazdu. Suma wydatków zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, w poszczególnych miesiącach, ustalona od początku roku podatkowego, nie może przekraczać kwoty wynikającej z ewidencji przebiegu pojazdu za ten sam okres, to jest kwoty wynikającej z przemnożenia liczby kilometrów faktycznego przebiegu pojazdu oraz stawki za jeden kilometr przebiegu, określonej w odrębnych przepisach przez właściwego ministra.

Zapisów dotyczących kosztów podróży służbowej, w tym również diet właściciela oraz osób z nim współpracujących, dokonuje się na podstawie rozliczenia tych kosztów sporządzonego na dowodzie wewnętrznym, zwanym rozliczeniem podróży służbowej. Do rozliczenia należy dołączyć dowody (faktury) potwierdzające poszczególne wydatki. Jeżeli uzyskanie dowodu (faktury) nie było możliwe, pracownik musi złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania. Nie wymagają udokumentowania fakturami diety oraz wydatki objęte ryczałtem, a także koszty przejazdu własnym samochodem pracownika.

14. Kolumna 14 jest przeznaczona do wpisywania łącznej kwoty wydatków wykazanych w kolumnach 12-13.
15. Podatnicy, o których mowa w art. 113 ust. 5 ustawy o VAT, dokonują, po zakończeniu miesiąca, w którym nastąpiło przekroczenie kwoty wyrażonej w złotych, odpowiadającej równowartości 10.000 euro wartości sprzedaży, o której mowa w art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o VAT, korekty zapisów dotyczących kosztów uzyskania przychodów o tę część naliczonego podatku od towarów i usług, którą odliczają od podatku należnego. Kwotę tę określa Minister Finansów w odrębnym rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 113 ust. 14 pkt 1 ustawy o VAT.
16. Kolumna 15 jest wolna. W kolumnie tej można wpisywać inne zaszłości gospodarcze poza wymienionymi w kolumnach 1-13. W kolumnie tej można również wpisywać wydatki odnoszące się do przychodów miesiąca lub roku następnego (lat następnych).
17. Kolumna 16 jest przeznaczona do wpisywania uwag co do treści zapisów w kolumnach 2-15. Kolumna ta może być także wykorzystywana np. do wpisywania pobranych zaliczek, obrotu opakowaniami zwrotnymi. W kolumnie tej mogą być także ewidencjonowane przychody faktycznie przez podatnika otrzymane. W przypadku wyboru w następnym roku podatkowym opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych, limit otrzymanych przychodów w poprzednim roku podatkowym w kwocie stanowiącej równowartość 25.000 euro jest - zgodnie z art. 21 ust. 1b ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym - warunkiem korzystania z kwartalnego sposobu wpłacania ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

18. Po zakończeniu miesiąca wpisy dokonane w danym miesiącu należy podkreślić, a dane z kolumn 7-14 zsumować. Wynikłe z podsumowania kwoty należy podkreślić. Podatnik może pod podsumowaniem danego miesiąca wpisać w poszczególnych kolumnach sumy od początku roku do miesiąca poprzedzającego dany miesiąc i w kolejnej pozycji wpisać w poszczególnych kolumnach sumę od początku roku.
19. Jeżeli podatnik nie dokonuje podsumowania zapisów kolejnych miesięcy narastająco od początku roku, po zakończeniu roku podatkowego musi na oddzielnej stronie w księdze sporządzić zestawienie roczne. W tym celu należy wpisać do właściwych kolumn sumy z poszczególnych miesięcy i dodać je.
20. W celu ustalenia wartości poszczególnych składników spisu z natury materiałów i towarów handlowych według cen nabycia należy ustalić procentowy wskaźnik kosztów ubocznych zakupu (kolumna 11) w stosunku do ogólnej wartości zakupu towarów handlowych i materiałów zewidencjonowanych (w kolumnie 10) (suma kosztów ubocznych zakupu pomnożona przez 100 i podzielona przez wartość zakupu). O tak ustalony wskaźnik należy podwyższyć jednostkowy koszt zakupu, a następnie ustalić wartość poszczególnych składników spisu z natury.
- Podatnik może również dokonać wyceny wartości materiałów i towarów handlowych według cen zakupu, tj. bez podwyższenia tej ceny o wskaźnik kosztów ubocznych zakupu.
21. W celu ustalenia dochodu osiągniętego w roku podatkowym należy na oddzielnej stronie księgi:
- 1) ustalić wartość osiągniętego przychodu w roku podatkowym (kolumna 9);
  - 2) ustalić wysokość poniesionych w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodów w sposób następujący:
    - a) do wartości spisu z natury na początek roku podatkowego doliczyć wartość zakupu towarów handlowych (materiałów) z kolumn 10 i 11, a następnie pomniejszyć o wartość spisu z natury sporządzonego na koniec roku podatkowego;
    - b) kwotę wynikającą z tego obliczenia powiększyć o kwotę wydatków z kolumny 14 oraz pomniejszyć o wartość wynagrodzeń w naturze w tej części, w której wydatki (koszty) związane z wynagrodzeniami w naturze zostały zaksięgowane w innych kolumnach księgi przychodów i rozchodów (np. w gastronomii koszty zakupu materiałów i towarów handlowych zużytych do przygotowania posiłków dla pracowników zostały wpisane w kolumnie 10),
  - 3) wartość osiągniętego przychodu (kolumna 9) pomniejszyć o wysokość poniesionych w roku podatkowym kosztów uzyskania przychodu, obliczonych zgodnie z objaśnieniami zawartymi w pkt 2; wynikająca z tego obliczenia różnica stanowi kwotę dochodu osiągniętego w roku podatkowym.
22. Określony w ust. 21 sposób obliczenia dochodu dotyczy również podatników sporządzających spis z natury (np. na koniec miesiąca lub jeśli sporządzenie spisu z natury zarządził naczelnik urzędu skarbowego).
23. Przykład obliczenia dochodu:

	zł gr
1) Przychód (kolumna 9)	455.600,75

2) Wysokość kosztów uzyskania przychodów poniesionych w roku podatkowym:	
a) wartość spisu z natury na początek roku podatkowego	58.678,28
b) plus wydatki na zakup towarów handlowych i materiałów (kolumna 10)	289.288,56
c) plus wydatki na koszty uboczne zakupu (kolumna 11)	10.320,40
d) minus wartość spisu z natury na koniec roku podatkowego	46.524,32
e) plus kwota pozostałych wydatków (kolumna 14)	78.328,09
f) minus wartość wynagrodzeń w naturze ujętych w innych kolumnach księgi	4.826,00

Razem koszty uzyskania przychodu	385.265,01
3) Ustalenie dochodu osiągniętego w roku podatkowym:	
a) przychód (pkt 1)	455.600,75
b) minus koszty uzyskania przychodów (pkt 2)	385.265,01

Dochód (a-b)	70.335,74

24. Zasady określone w ust. 1-23 stosuje się odpowiednio w przypadku prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów w imieniu podatnika przez biuro rachunkowe.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 24a ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), Minister Finansów został upoważniony do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać ta księga, aby stanowiła dowód pozwalający na określenie zobowiązań podatkowych oraz szczegółowego zakresu obowiązków związanych z jej prowadzeniem, a także terminów zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o prowadzeniu księgi.

Wykonując powyższą delegację Minister Finansów wydał w dniu 26 sierpnia 2003 r. rozporządzenie w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 152, poz. 1475, z późn. zm.) zwane dalej „rozporządzeniem”

Aktualnie rozporządzenie to wymaga zmiany z uwagi na wejście w życie ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 217, poz. 1588) oraz ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635).

Zmiana pierwsza odnosi się do dowodów wewnętrznych, które mogą być sporządzane na udokumentowanie zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów, dotyczących niektórych kosztów (wydatków). Zmiana ta wynika z faktu, że ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej nie przewiduje możliwości uiszczania opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej. Od 1 stycznia 2007 r. zapłaty opłaty skarbowej dokonuje się gotówką w kasie organu podatkowego lub bezgotówkowo na rachunek tego organu. Rada gminy może zarządzić pobór opłaty skarbowej w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso. Z tego względu w projekcie rozporządzenia, w § 14 w ust. 2 w pkt 8, proponuje się zlikwidowanie możliwości sporządzania dowodu wewnętrznego dla opłat uiszczanych znakami opłaty skarbowej. Wydatek z tytułu opłaty skarbowej będzie stanowił koszt podatkowy na podstawie dowodu uiszczenia opłaty skarbowej.

Kolejne zmiany wynikają z nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych dokonanej powołaną wyżej ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw:

Zmiana druga polega na uchyleniu § 22 i § 23 rozporządzenia i jest związana z nowelizacją przepisów dotyczących daty powstania przychodu w działalności gospodarczej. Do dnia 31 grudnia 2006 r., co do zasady, dniem powstania przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej był dzień wystawienia faktury (rachunku), nie później jednak niż ostatni dzień miesiąca, w którym:

- 1) wydano rzecz, zbyto prawo majątkowe lub
- 2) wykonano usługę, w tym częściowo wykonano usługę, jeżeli jej częściowe wykonanie stanowi wynikający z umowy lub z odrębnych przepisów tytuł do zapłaty, lub
- 3) otrzymano zapłatę za wykonanie świadczenia - w pozostałych przypadkach.

Od 1 stycznia 2007 r., jako zasadę przyjęto, iż przychód należny powstaje w dniu wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż w dniu wystawienia faktury albo uregulowania należności. Wprowadzono szczególne rozwiązanie w przypadku rozliczania przychodów z tytułu świadczenia usług w okresach rozliczeniowych. Przyjęto, iż przychód z tytułu wykonania tej

usługi powstanie w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze (nie rzadziej niż raz w roku). Rozwiązanie to będzie również stosowane do ustalania daty powstania przychodów z tytułu dostawy energii elektrycznej, ciepłej i gazu przewodowego.

W odniesieniu do przychodów, do których nie będą miały zastosowania przedstawione rozwiązania, przepisy podatkowe regulują, iż datą powstania takiego przychodu będzie dzień otrzymania zapłaty.

Jednocześnie uchylony został ust. 1f w art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, określający szczególnie moment powstania przychodu, stanowiący, iż w odniesieniu do podatników podatku od towarów i usług nie korzystających ze zwolnienia od tego podatku, prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów oraz ewidencjonujących przychody w dacie wystawienia faktury, zgodnie z odrębnymi przepisami, za datę powstania przychodu uważa się dzień wystawienia faktury, a jeżeli faktura nie została wystawiona w terminie określonym w odrębnych przepisach, za datę powstania przychodu uważa się dzień, w którym faktura powinna być wystawiona. W przypadku gdy np. wydanie rzeczy lub wykonanie usługi nastąpiło w grudniu danego roku podatkowego, a faktury dotyczące tych zdarzeń, zgodnie z odrębnymi przepisami, zostaną wystawione w roku następnym, za datę powstania przychodu uważa się ostatni dzień roku podatkowego, w którym miały miejsce te zdarzenia.

Od dnia 1 stycznia 2007 r. ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie przewiduje szczególnego momentu powstania przychodu dla podatników podatku od towarów i usług.

W korespondencji z art. 14 ust. 1f ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych pozostawał § 22 rozporządzenia. W związku z uchyceniem z dniem 1 stycznia 2007 r. ust. 1f w art. 14 ustawy o podatku dochodowym, proponuje się uchylenie § 22 rozporządzenia.

Konsekwencją uchycenia § 22 rozporządzenia jest projektowane uchylenie § 23 rozporządzenia, zgodnie z którym przepis § 22 stosuje się odpowiednio, w razie likwidacji działalności, a także w razie zmiany wspólnika lub zmiany umowy spółki w ciągu roku podatkowego.

Z projektowanym uchyleniem § 22 rozporządzenia związana jest także zmiana trzecia, która ma charakter porządkowy (zmiana § 34 zdanie trzecie rozporządzenia).

Zmiana czwarta polega na nadaniu nowego brzmienia załącznikowi nr 1 do rozporządzenia określającego wzór podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz zawierającego objaśnienia do tej księgi.

Powołana ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. nowelizująca ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych, zmieniła zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów związanych z reklamą i reprezentacją. W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 23 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, kosztów uzyskania przychodów nie stanowiły koszty reprezentacji i reklamy w części przekraczającej 0,25% przychodów, chyba że reklamę prowadzono w środkach masowego przekazu lub publicznie w inny sposób. Koszty dotyczące reprezentacji i reklamy objęte limitem, podatnicy wykazywali w podatkowej księdze przychodów i rozchodów w kolumnie nr 12.

W efekcie dokonanej nowelizacji art. 23 ust. 1 pkt 23 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, zrezygnowano z dotychczasowego rozróżnienia reklamy publicznej i niepublicznej oraz zlikwidowano limit wydatków na reklamę niepubliczną zaliczanych do

kosztów uzyskania przychodów. Wydatki na reklamę zaliczane będą do kosztów podatkowych w pełnej wysokości bez względu na charakter reklamy. Do kosztów uzyskania przychodów nie będą zaliczane koszty reprezentacji, w szczególności poniesione na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych.

W związku z powyższym, w załączniku do projektowanego rozporządzenia, proponuje się nowy wzór podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Wzór ten nie zawiera dotychczasowej kolumny nr 12, w której podatnicy wykazywali koszty reprezentacji i reklamy objęte limitem.

Konsekwencją proponowanego nowego wzoru podatkowej księgi przychodów i rozchodów, jest uchylenie dotychczasowego ust. 12 w *Objaśnieniach do podatkowej księgi przychodów i rozchodów*, zawierającego opis kolumny 12.

W wyniku uchylenia ust. 12 *Objaśnień...* dotychczasowe ust. 13-25 zostały oznaczone nr 12-24.

I tak zmiana w ust. 13 *Objaśnień(...)* (dotychczasowy ust. 14), związana jest z „nową” definicją samochodu osobowego. W stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006r. zgodnie z art. 23 ust. 3a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, dla celów podatku dochodowego, przez samochód osobowy rozumiano każdy samochód, który nie posiadał homologacji producenta lub importera wymaganej dla samochodów innych niż osobowe oraz którego dopuszczalna ładowność nie przekraczała 500 kg.

Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. nowelizująca ustawę o podatku dochodowym od osób fizycznych, zmieniła definicję samochodu osobowego. Zgodnie z art. 5a pkt 19 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ilekroć w ustawie jest mowa o samochodzie osobowym, oznacza to pojazd samochodowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:

- a) pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowanego na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,
- b) pojazdu samochodowego mającego więcej niż jeden rząd siedzeń, które oddzielone są od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą i u którego długość części przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona po podłodze od najdalej wysuniętego punktu podłogi pozwalającego postawić pionową ścianę lub trwałą przegrodę pomiędzy podłogą a sufitem do tylnej krawędzi podłogi, przekracza 50% długości pojazdu; dla obliczenia proporcji, o której mowa w zdaniu poprzednim, długość pojazdu stanowi odległość pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a tylną krawędzią podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona w linii poziomej wzdłuż pojazdu pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a punktem wyprowadzonym w pionie od tylnej krawędzi podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków,
- c) pojazdu samochodowego, który ma otwartą część przeznaczoną do przewozu ładunków,
- d) pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,

- a) pojazdu samochodowego będącego pojazdem specjalnym w rozumieniu przepisów prawa o ruchu drogowym o przeznaczeniach wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy o podatku od towarów i usług.

Uszczegółowienie tej definicji zawiera dodawany art. 5c, zgodnie z którym w przypadku pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, spełnienie wymagań określonych w art. 5a pkt 19 lit. a-d, pozwalających na niezaliczenie danego pojazdu samochodowego do samochodów osobowych, stwierdza się na podstawie dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację, oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu, zawierającego właściwą adnotację o spełnieniu tych wymagań.

Kopię zaświadczenia podatnik jest obowiązany dostarczyć, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

W przypadku gdy w pojeździe, dla którego wydano zaświadczenie, zostały wprowadzone zmiany, w wyniku których pojazd nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 5a pkt 19 lit. a-d, podatnik obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tych okolicznościach, w terminie 7 dni od ich zaistnienia.

Mając na uwadze okoliczność, że od 1 stycznia 2007 r. obowiązuje nowa definicja samochodu osobowego, proponuje się zmianę w *Objaśnieniach(...)* do kolumny nr 13 (dotychczasowa kolumna nr 14). Zmiana ta polega na tym, że w *Objaśnieniach(...)* do kolumny nr 13 związanych z wydatkami z tytułu niewprowadzonego do ewidencji środków trwałych samochodu osobowego proponuje się nie definiować samochodu osobowego. Definicja ta została określona w art. 5a pkt 19 i art. 5c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wydatki z tytułu używania samochodu osobowego niewprowadzonego do ewidencji środków trwałych, podatnicy będą wpisywać w kolumnie nr 13 po zakończeniu miesiąca na podstawie miesięcznego zestawienia poniesionych wydatków wynikających z faktur zawierających numer rejestracyjny tego pojazdu.

Proponuje się by rozporządzenie weszło w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia. Jednocześnie proponuje się, aby podatnicy, którzy założyli podatkową księgę przychodów i rozchodów przed dniem wejścia w życie „nowego” wzoru tej księgi, mogli kontynuować ewidencjonowanie zdarzeń gospodarczych w księdze założonej według wzoru dotychczasowego. Należy bowiem mieć na uwadze, że stosownie do §10 ust. 1 rozporządzenia, podatkową księgę przychodów i rozchodów podatnicy obowiązani są założyć na dzień 1 stycznia roku podatkowego lub na dzień rozpoczęcia działalności w ciągu roku podatkowego. Tym samym podatnicy, którzy kontynuują w 2007 r. prowadzenie działalności gospodarczej lub założyli księgę przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, do końca tego roku, będą mogli nadal stosować podatkową księgę przychodów i rozchodów według „starego” wzoru.

Podatnicy, którzy w 2007 r. będą prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów według „starego” wzoru, będą mogli to robić uwzględniając projektowane zmiany. Podatnicy nie będą zatem mogli uwzględniać w kosztach podatkowych np. kosztów reprezentacji w wysokości limitowanej, bo znowelizowane przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych tego rodzaju wydatki wyłączają z kosztów uzyskania przychodów.

Ocena skutków regulacji.

- **Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie**
Rozporządzenie ma zastosowanie do podatników, którzy ewidencjonują zdarzenia gospodarcze w podatkowej księdze przychodów i rozchodów.
- **Cel wprowadzenia rozporządzenia.**
Rozporządzenie ma na celu dostosowanie przepisów rozporządzenia w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów do znowelizowanych ustawą z dnia 16 listopada 2006 r., przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

III. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony – w trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) - na stronach Biuletynu Informacji Publicznej.

Dodatkowo projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w portalu internetowym Ministerstwa Finansów oraz przesłany do:

- Krajowej Rady Doradców Podatkowych,
- Krajowej Izby Radców Prawnych,
- Związku Rzemiosła Polskiego.

IV Skutki wprowadzenia rozporządzenia:

- 0) *Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego* – rozporządzenie nie wpłynie na finanse publiczne.
- 0) *Wpływ regulacji na rynek pracy* – rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.
- 0) *Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość* – rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
- 0) *Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny* – rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.
- 0) *Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej* – problematyka, której dotyczy rozporządzenie nie jest regulowana w prawie wspólnotowym, pozostaje zatem w gestii państw członkowskich i nie podlega harmonizacji.

Opracował:

Mirosław Wojciechowski
Główny specjalista w Ministerstwie Finansów
Departament Podatków Dochodowych
Wydział podatku dochodowego od osób fizycznych
prowadzących działalność gospodarczą.
tel. 6944940